

“MOJ NAROD ĆE POZNATI MOJE IME“

Ove reči treba da se izgovore Božjem narodu u vreme kada crkva bude odevena u „prekrasne haljine“ njegove pravednosti i opskrbljena njegovom silom (Isa. 52:1); kada u potpunosti bude odvojena od sveta i svake svetovnosti; i kada bude u potpunosti bila oslobođena od stega greha (stih 2); i poznaće potpuno Gospodnje otkupljenje. Stih 3. To je vreme kada će, kao u Egiptu, njegov narod biti „tlačen bez povoda“ (stih 4); kada će „ih oni koji ih tlače naterati da jauču,“ a oni „svaki dan hule“, na Gospodnje ime. Stih 5. To vreme je kao ovo i „stoga“ Gospod objavljuje, „Moj narod će poznati moje ime.“ Stih 6.

A to vreme je *sada*. Njegov narod je sada, kao u Egiptu, tlačen bez ikakvog razloga. Tada su oni bili tlašeni zbog svetkovanja Gospodnjeg Šabata, a sada su tlašeni iz istog razloga. I sada će se Bog otkriti u sili kao i tada. Tada kao i sada „Gospod je ogolio svoju svetu mišicu pred očima svih naroda; i svi će krajevi zemlje vidjeti spasenje Boga našega.“ Stih 10. „Zato će narod moj poznati moje ime; zato će u onaj dan znati da Ja jesam taj koji govori: Evo, ja sam.”

Njegovo ime je „GOSPOD, GOSPOD Bog, milosrdan i milostiv, strpljiv, bogat dobrotom i istinom, koji čuva milosrđe za hiljade, oprašta bezakonje i prestup i grijeh.“ Poznavati njegovo ime znači poznavati sve ovo. To ne znači da je dovoljno samo znati nešto *o* tome, već poznavati *to*. Ne misli se na poznavanje kroz slušanje ušima; već na poznavanje *svoga ovoga* kroz „slušanje verom“-poznavanje srcem. Pošto njegovo ime objašnjava ko je on, poznavati njegovo ime znači poznavati njega – ne samo znati *o* njemu; već poznavati *njega*. Njegovo ime izražava njegovu prirodu i poznavati njega znači poznavati njegovu prirodu.

On je milosrdan. To je njegovo ime; i poznavati njegovo ime znači poznavati milosrđe. To znači poznavati u svom srcu da Bog sa svim prestupnicima postupa mnogo bolje nego što to oni zaslužuju. Samo kroz poznavanje njega, izvora milosrđa, ovo može biti učinjeno. „Budite dakle milosrdni, kao što je vaš Otac milosrdan.“ Luka 6:36.

On je milostiv. To je njegovo ime; i poznavati njegovo ime znači poznavati kako uvek biti obilno blagonaklon prema svim ljudima. Ne naklonost za naklonost; već čista naklonost. Ne sebičnost; već blagonaklonost.

On je dugotrpeljiv. Na njegovo ime se, kako i on sam kaže, svakog dana neprestano huli; njegov zakon se gazi svaki dan; njegovom autoritetu se prkosi; on je omalovažavan i vređan; ipak on dugo trpi i dugo podnosi i još uvek obiluje u dobroti i istini, čak i prema onima koji čine sva ova zla. On je tako dugotrpeljiv prema svima, zato što ne želi da bilo ko propadne, već da svi dođu do pokajanja. To je njegovo ime; i poznavati njegovo ime znači poznavati kako izgleda biti nepravedno povređivan, zlostavljan i vređan i kako dugo ovo podnositi, a ipak i

dalje pokazivati obilje dobrote i istine prema svima, kako bi se ikako ljudi mogli dovesti do pokajanja. „Dobročinstvo je spona savršenstva.“

I sada kada je vreme patnje, zlostavljanja, tlačenja i sramote nad nama, koliko je dragoceno obećanje da će se njegova sveta narav i karakter manifestovati u svim prilikama! I koliko je važno da će svako ko ima ime među njegovim narodom, primiti ovo obećanje u svojoj punini da bismo mogli zaista poznavati njegovo ime, i kako bi se na svakom mestu očitavao miris njegove spoznaje!

On oprašta i bezakonje i prestup i greh. To je njegovo ime; i poznavati njega znači poznavati oprostjenje i bezakonja i prestupa i greha; to znači poznavati pojedinačno sva tri prethodno navedena; i zbog svega ovoga, uvek opraštati svim ljudima. „Nemojte suditi pa nećete biti suđeni; ne osuđujte i nećete biti osuđeni: oprostite i oprostit će vam se“ Luka 6:37. Ljudima u ovom svetu nije potrebna osuda. Toga već imaju u izobilju. Ljudima u ovom svetu ne treba osuda već *spasenje*. „Jer Bog nije poslao svoga Sina na svet da sudi svetu, nego da se svet spasi po njemu.“ I „kao što je moj Otac poslao mene i ja šaljem vas.“ On nas ne šalje da osudimo bilo koga; već da bi ljudi mogli biti spašeni. Njegovo ime je „oprašta i bezakonje i prestup i greh,“ i njegov narod će poznati njegovo ime – poznaće šta znači biti ovakav prema svima.

Bog je ljubav. Ovo je njegovo ime. I poznavati njegovo ime znači poznavati ljubav – *njegovu* ljubav. To je poznavati ga onakvog kakav on sam jeste. I „onaj ko ne ljubi, nije Boga upoznao; jer Bog je ljubav.“

Nije u ljudskoj prirodi da pokazuje karakter i narav koji su ovde navedeni. U ljudskoj prirodi nije, da sama po sebi uvek tretira druge ljude bolje nego što zaslužuju; da uvek bude obilno blagonaklona prema nezahvalnima i zlima; da dugo podnosi nepravdu i tlačenje bez povoda i da u isto vreme bude ljubazna i da ispoljava obilje dobrote i istine; i da uvek bude spremna da oprost i bezakonje i prestup i greh. To nije prirodno. Ljudima je prirodno da druge ljude tretiraju samo *onako* kako zaslužuju; da budu blagonakloni samo ako prime blagonaklonost; da vređaju kada im se čini nepravda i da se suprotstavljaju tlačenju; da gaje neprijateljstvo radije nego da budu skloni opraštanju.

Ovo obećanje da će Božji narod poznati njegovo ime, stoga u realnosti predstavlja obećanje da će upoznati drugu prirodu. Njegovo ime izražava njegovu prirodu. Poznavati njegovo ime znači poznavati njegovu prirodu. Stoga obećanje da ćemo poznati njegovo ime znači obećanje da ćemo biti učesnici u njegovoj prirodi i da ćemo upoznati njegovu prirodu baš *kroz* učestvovanje u njoj.

Zapisano je da smo po obećanju učesnici u božanskoj prirodi. I ovo je glavno obećanje, samo obećanje kroz koje će sve ovo biti učinjeno.

„Moj narod će poznati moje ime.“ Njegovo ime će se manifestovati u njegovom narodu. Njegova *priroda* će se manifestovati u njegovom narodu. Božanstvo i čovečanstvo će ponovo biti ujedinjeni. Bog će se ponovo pojaviti u telu. Ovo je tajna Božja koja će se u dane kada se oglasi sedmi anđeo, čim on

zatrubi, dovršiti. Otkrivenje 10:7. Ovo je večno jevanđelje i propovedaće se svakoj naciji, plemenu, jeziku i narodu.

„Kako su divne na gorama noge onoga koji donosi dobru vest, koji objavljuje mir, koji donosi radosnu vest o dobru, koji objavljuje spasenje, koji govori Cionu: ‘Bog tvoj kraljuje!’ Slušaj! Odjekuje glas tvojih stražara. Svi kao jedan radosno kliču, jer će svojim očima videti kako Gospod obnavlja Cion. Veselite se, kličite radosno u jedan glas, jerusalimske ruševine, jer je Gospod utešio svoj narod, otkupio je Jerusalim. Gospod je pred očima svih naroda otkrio svoju svetu mišicu, i svi krajevi zemaljski videće spasenje koje daje naš Bog. Idite, idite, izađite odatle, ne dotičite ništa nečisto. Izađite iz njega, budite čisti, vi koji nosite pribor iz Gospodnjeg doma. Jer nećete izaći u strahu, niti ćete bežati, jer će Gospod ići pred vama. Izraelov Bog biće vam zaštitnica.“ Slava neka je Bogu za njegov neizreciv dar. „Jaka je kula ime Gospodnje. U nju beži pravednik i nalazi zaštitu.“ „Moj narod će poznati moje ime.“ Da li ti poznaješ njegovo ime?

A. T. J.